

Varetægtsarresterne behørigt udviklede, saa vil der ogsaa der være Cellefængsler, og saa vil, forekommer det mig, den langt simplere og under enhver Omstændighed mindre bekostelige Maade være den: at beholde vedkommende Fanger i saadanne Cellefængsler, i Varetægtsarresterne eller i de mindre Arrester omkring i Landet, og først naar der bliver Leilighed der- til, flytte dem, idet man saa regner deres Straffetid fra den Tid, Dommen er dem til- kendegivet og denne Straffefuldbyrdelse ind- traadt. Det bliver end yderligere klart, fore- kommer det mig, at det vilde være den for- standigste Veie at betræde, naar man lægger Mærke til den ærede sidste Talers Ytringer. Jeg vil gaae ud fra, at han har Ret deri, at en mildere Fængselsstraf vil indtræde ved den nye Straffelovgivning, saa at Forbryderne maaskee vilde blive dømt til at lide Straf i en kortere Tid, end der nu er fastsat. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han derfor kom til den Formodning, at der vilde være Straffe- fanger, som, just fordi de vare dømt paa for- tere Tid, meest skulde passe i Cellefængslerne, og derfor maatte man være fattet paa at have flere Celler. Jeg deler nu iøvrigt ikke den An- skuelse, at en Fange, fordi han er bleven dømt paa kortere Tid, skulde være særlig egnet til at komme i Cellefængsel; jeg har den Overthning, at Cellefængslets Anvendelse støtter sig paa ganske andre Grunde. En gammel ussel Mand eller Qvinde er det ikke Umagen værd at sætte i Cellefængsel; man kan sætte dem i Cellefæng- sel eller lade det være, de blive derfor hverken værre eller bedre, der er ikke Noget at vente i den Henseende. Derimod er det en ganske an- den Sag med de Yngre; men det vil paa in- gen Maade alene være de unge Forbrydere, der blive dømt paa kortere Tid; det er altsaa ganske andre Hensyn, der maae tages; men jeg vil reent gaae bort fra dette Punkt, thi det foreligger ikke. Det, der foreligger, er Spørgs- maalet, om det, ifald vi kom til en saadan kortere Straffetid for Forbrydere, der nu blive inddømte paa længere Tid, skulde være hen- sigtsmæssigt at sende dem til disse Hovedfængsler for at lide denne kortere Straf; jeg for mit Vedkommende troer, det vilde være et fuldkom- ment Misgreb. Overalt, hvor man er kommen

til at idømme en saadan kortere Straffetid — og der er flere Steder, hvor man er kommen dertil — er man kommen til at udvikle flere Fængsler omkring i Landet paa en saadan Maade, at Fangerne kunde lide denne korte Straf i Nærheden af, hvor de hørte hjemme, og det er man kommen til, ikke alene for at undgaae de behyrdende Omkostninger, der ere ved at flytte en Fange en lang Veie for at lide Straf i en kortere Tid, men ogsaa fordi man, naar man fordeler disse Straffefanger paa mange Steder omkring i Landet, har langt lettere ved at skaffe dem den Art Beskjæftigelse, som de strax kunne blive satte iværk med, selv i en kortere Tid. Naar Straffefangen med nogenlunde Nytte skal kunne bruges til Arbeide, skal han være tilstede i længere Tid, og navn- lig i et Land som vort, hvor saa saa af de Fanger, der komme ind i Fængslerne, ere stikede til eller oplærte eller kyndige i den Slags Gjerning, hvormed de der beskjæftiges. Den langt overveiende Deel af de Fanger, der ind- sættes i Fængslerne her i Landet, ere Landboere, og deres Arbeidsvirksomhed af en ganske anden Art end den, hvorved man kan beskjæftige dem der; derimod er der en Mangfoldighed af Smaating, som behøves paa ethvert Sted i Landet, saasom Maattebinding, Kurvestetning etc., som de mere eller mindre taaleligt forstaae, og som strax kan give dem Arbeide. Jeg vil endnu blot nævne Strikning af Strømper og Udvæver, som kan leres hurtigt og tillige let kan sættes iværk, og som, hvor Fængslerne have været fordeelte paa Steder, hvor Befolkningen deromkring beskjæftigede sig dermed, er lykkelig overordentligt. Dette benytttes i høi Grad blandt Andet i Skotland, og den Art Fængsler, hvor Fangerne beskjæftiges paa denne Maade, bære næsten hele Omkostningen ved Fængslet, hvori- mod andre Fængsler ligge som en Byrde paa Staten, idet Straffearbeidet der ikke kan bringes til endog blot nogenlunde at dække Udgifterne ved Fangernes Underholdning.

Naar jeg nu gaaer over til at betragte det foreliggende Forslag, seer jeg ganske bort fra disse Straffeanstalter, der kun ere bestemte til at modtage paa kortere Tid inddømte For- brydere — dem vilde vi jo desuden ikke faae med at bestille ved det Fængsel, hvorom her er